

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ЗАОЧНОЇ, ДИСТАНЦІЙНОЇ ТА ВЕЧІРНЬОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ

Кафедра журналістики та філології

ДОБІРКА ЖУРНАЛІСТСЬКИХ МАТЕРІАЛІВ: ІНТЕРВ'Ю
A selection of journalistic materials: the interview

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «бакалавр»
студентки спеціальності «Журналістика»
освітньої програми «Журналістика»
групи ЖТз-61с
Матвієнко Анастасії Ігорівни

Науковий керівник –
Ткаченко Олена Григорівна,
професор, доктор філол. наук

Суми 2020

Матвієнко А. І. Добірка журналістських матеріалів: інтерв'ю [Текст] : робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавра; спец.: 061 Журналістика / А. І. Матвієнко; наук. керівник О. Г. Ткаченко. – Суми: СумДУ, 2020. – 22 с.

Робота присвячена одному з найпоширеніших журналістських жанрів – інтерв'ю. Студентка, опрацювала теорію інтерв'ю та проаналізувала інтерв'ю в контенті газети «День». Усе це дало змогу створити власне інтерв'ю.

Ключові слова: контент газети, журналістські жанри, інтерв'ю.

ЗМІСТ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	4
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ I. ІНТЕР'Ю В НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ.....	6
РОЗДІЛ II. РІЗНОВИДИ ІНТЕРВ'Ю В ГАЗЕТАХ.....	10
СПИСОК ВИКОРСИТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	15
РОЗДІЛ III. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ.....	16
ВИСНОВКИ.....	21

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ВСТУП

Журналіст отримує необхідну інформацію, будучи присутнім на важливих подіях, знайомлячись із документами та іншими джерелами, але, перш за все, спілкуючись з людьми - носіями інформації.

Жанр інтерв'ю бере свій початок в ХІХ столітті. З'являються перші матеріали, оформлені у формі питань і відповідей та закладаються основні риси, що характеризують інтерв'ю. На сьогоднішній день, інтерв'ю підрозділяється на певні види, має власні жанрові характеристики і у кожного друкованого ЗМІ своя специфіка цього жанру. Інтерв'ю в сучасній пресі має дуже широке поширення. Це пояснюється багатьма причинами, такими як: люди стали більш відвертими, розкутіше, підвищився інтерес до жанру. Завдання журналіста-зробити інтерв'ю цікавим для всіх.

Актуальність теми – інтерв'ю без сумніву є одним із найпопулярніших та найрентабельнішим жанром у журналістиці. Його актуальність полягає в тому, що до нього звертаються майже всі журналісти, перед якими стоїть завдання надати ту інформацію людям, про яку вони не знають, не розуміють, крім того, це один з найпоширеніших методів отримання відомостей. Дана проблема цікава не тільки журналісту, але і будь-якій людині.

Мета дослідження – створити власний журналістський матеріал – інтерв'ю.

Об'єкт, предмет та мета дослідження обумовили такі **завдання**:

- Розглянути поняття та види інтерв'ю;
- проаналізувати особливості інтерв'ю;
- дослідити основні особливості інтерв'ю;

- порівняти та проаналізувати опубліковані матеріали газети «День» і «Україна молода»;
- створити власне інтерв'ю.

Структура дипломного проекту. Дипломний проект складається із вступу, трьох розділів, висновку, списку використаних джерел. Загальний обсяг курсової роботи 21 сторінка.

РОЗДІЛ І. ІНТЕР'Ю В НАУКОВОМУ ДИСКУРСІ

Слово «інтерв'ю» — поширений інформаційний жанр журналістики та публіцистики, у якому відбувається вільний виклад розмови журналіста з особою, коментарі, думки або враження з певних актуальних життєвих питань, які являють громадський інтерес і призначені для публікації у пресі, показу на телебаченні, трансляції по радіо, використання в інтернеті тощо [3, 304].

Одним з найбільш затребуваних жанрів в сучасній журналістиці є інтерв'ю. Він став особливо популярний в 90-х роках. Загальна демократизація суспільства дозволила використовувати цей жанр як своєрідний рупор гласності [4, 89]. Журналістське інтерв'ю за своєю природою передбачає явище особливої соціальної значущості.

Завдання інтерв'ю — це повідомити новину, вплинути на громадську думку. У питаннях журналіста до співрозмовника конкретизуються актуальні аспекти теми та виникають приводи для дискусій. Завдання журналіста — зробити інтерв'ю цікавим для всіх.

Інтерв'ю — це не просто метод, а й процес, який складається з підготовки, проведення та завершення [2, 112]. Журналіст повинен бути обізнаним у своїй професії, має приділити достатньо уваги кожному етапу, заздалегідь ознайомитися з особою, підготувати найважливіші питання або теми для розмови, щоб саме це інтерв'ю мало велику значущість. Журналіст повинен усвідомлювати, що від правильності обраної поведінки або допущених помилок залежить не лише його репутація, а й засобу масової інформації, інтереси якого він представляє [1,167].

Літературний критик, публіцист В. Здоровега зазначає: «Без сумніву, найпоширенішим і найчитабельнішим сьогодні жанром є інтерв'ю як видрукуване, передане через Інтернет, так оприлюднене аудіовізуальними

ЗМІ. Характерна ознака інтерв'ю - діалогічний характер. Саме слово інтерв'ю в науці й журналістській практиці прийнято вживати у двох значеннях: як метод збору інформації у журналістиці та соціології, психології і як жанр журналістики. Перед пресою постійно стоїть завдання сказати ширшій громаді те, чого вона не знає, не розуміє. І тому інтерв'ю повинно прямо і безпосередньо виконувати саме цю функцію.

За своїм призначенням інтерв'ю поділяють на:

- оперативно-інформаційні (оперативність, точність);
- пізнавально-аналітичні (глибина, оригінальність);
- цікаво-розважальні (незвичність , інтрига).

Щодо різновидів інтерв'ю, В. Здоровега ділить їх на такі групи:

- інтерв'ю-нариси (мова про певну особу ведеться словами самої особи);
- інтерв'ю-діалог (розмова на рівних, яка ініціюється інтерв'юером);
- інтерв'ю-звіт (відтворені у скороченому вигляді відповіді бесіди. Таке інтерв'ю є звітом та навіть можуть використовуватися посилання на співбесідника);
- інтерв'ю-монолог (суцільна розповідь, у якій інтерв'юйована людина відповідає на одне запитання, це може бути якась подія, факт чи явище);
- інтерв'ю-анкета (метод отримання інформації шляхом письмових питань, які були заздалегідь підготовлені, або ще як називають – анкетування);
- прес-конференції (масові інтерв'ю, де одна або більше компетентних осіб інформують журналістів щодо якоїсь події та відповідають на питання);

- інтерв'ю-зарисовки (головне завдання – показати людину, розкрити її риси характеру, думки, погляди, смаки, тощо);
- проблемне інтерв'ю (розглядаються усі проблеми життя, зміни, які відбуваються в нашій країні) [6, 268-269].

У інтерв'ю як методу одержання первинної інформації є основні особливості:

- можливість у будь-який момент уточнити відповідь;
- є можливість спостерігати повну поведінку співбесідника та його реакцію;
- обсяг інформації глибокий та повний;
- особистий контакт надає більш серйозного ставлення до журналіста;
- майже повна відсутність питань, котрі залишаються без відповідей.

Для успішного інтерв'ювання необхідно виділити:

- досягнути прихильності людини, тобто налаштуватися на неї, дати змогу відчувати щирий інтерес;
- створити комфортабельність, зацікавленість, надавати якомога більше теплої інтонації;
- досвідчений фахівець повинен одночасно слухати і слідкувати за респондентом, співпереживати йому
- не поспішати та не затягувати інтерв'ю, журналіст повинен бачити міри.

Підготовка до інтерв'ю – це важливий і обов'язковий елемент інтерв'ювання незалежно від типу розмови, співбесідника і тривалості.
«Взагалі всі журналісти, які чогось досягли — неважливо, через що вони

проходили і що робили — гідні поваги» (Мустафа Найєм). На думку В. Ла Роша можна дати декілька загальних порад інтерв'юєру:

- *«Перше правило журналістики – не сперечатися із забобонами читача, а спиратися на них»* (Олександр Коуберн) [5,107];
- Якомога краще готуватись до інтерв'ю та особи, яку збираєтесь опитувати, щоб ваш співрозмовник почував себе відкрито та сприймав вас як професіонала;
- ведіть бесіду. Це означає, що ви не повинні допитувати вашого гостя, щоб це не виглядало як допит;
- тримайте питання наготові та майте змогу вчасно змінити тему;
- ставте точні питання;
- не ставте кілька запитань підряд ,це може збити з пантелику вашого співрозмовника, він може розгубитися та не надати вам повні відповіді;
- інтерв'ю «сам на сам», як показує практика є більш продуктивним, аніж інтерв'ю з глядачами. У людини можуть виникти сумніви, чи говорити щось на публіці, про що вона розповіла би при особистій розмові [7, 409].

Журналістика – одна з найцікавіших професій, різновид людської діяльності, яка дає можливості для самореалізації. *«Журналіст – людина, яка має талант щодня заповнювати порожнечу»* (Дейм Ребекка Вест) [8, 92-93]. Це одна з найбільш публічних професій, це та людина, яка знає все і про все.

Отже, інтерв'ю у сучасній пресі один з найпопулярніших жанрів, який має велике значення у суспільному житті, медіа, ЗМІ та є одним із найважчих видів журналістської роботи. Інтерв'ю щоразу вимагає продуманої підготовки та професіоналізму. Будь-яке інтерв'ю, чи то складне, чи легке, повинно піддаватися спеціальній обробці, заздалегідь мати

конкретні питання, журналістові бути обізнаним, досвідченим та мати критичне ставлення до своєї діяльності.

РОЗДІЛ II. РІЗНОВИДИ ІНТЕРВ'Ю В ГАЗЕТАХ.

Жанр інтерв'ю широко представлений на шпальтах українських газет. Однак різні видання воліють публікувати певні види інтерв'ю. Жанрова специфіка газети залежить від вибору виду інтерв'ю та мовних особливостей матеріалів.

Газета «День» — це щоденна всеукраїнська газета суспільно-політичної тематики, яка виходить п'ять раз на тиждень (з вівторка по суботу). В газеті працюють багато талановитих журналістів, які мають кожен свою колонку та рубрику. Видається трьома мовами (українською, російською, англійською).

Тож, проаналізуємо газету «День» №74 23 квітня 2020 року. У цьому номері було нараховано вісім за своїм призначенням інтерв'ю, розберемо деякі з них.

Наприклад стаття «Ми, лікарі, в доісторичному жахитті». У статті розповідається про те, що гендиректорка обласної реабілітаційної лікарні Інесса Шевченко оголошує флеш-моб під назвою «Я голодую, я перебуваю на робочому місці», бо по всій країні у багатьох лікарнях немає грошей та йдуть затримки заробітної плати. Ця стаття розкриває сутність нашої влади, розкриває також проблеми медицини та боротьби людей за справедливість.

У цьому інтерв'ю-монологі розкриваються детальніші проблеми хаосу працівників, які залежать тільки від хворих людей, бо як зазначила

Шевченко, їхня заробітня плата буде залежати від пацієнтів. Такий вид інтерв'ю відрізняється тим, що стаття виглядає як монолог або заява. Текст являє собою потік мовлення однієї особи, яка детально викладає свою позицію.

Мета такого інтерв'ю полягає у тому, щоб висловити свої думки, не приховуючи інформації, в нашому випадку докликатися до влади та надати допомогу тим, хто в ній потребує.

Стаття «Чорнобиль – подвійний удар» була опублікована до дня, коли сталася та жахлива трагедія у 1986 році. Вже минуло 34 роки, коли вибухнув 4-й енергоблок на Чорнобильській АЕС. З кожним днем все менше серед нас людей, які ризикуючи життям, вступили в смертельний двобій з радіацією. Герой нашого інтерв'ю полковник у відставці Володимир Гребенюк, який погодився розповісти про ті трагічні дні та відповісти на всі питання.

Інтерв'ю-діалог є одним з найпопулярніших жанрів журналістики, його обожнюють усі журналісти, але й вимоги до такого інтерв'ю потребують багато зусиль. Журналіст повинен :

- мати попередній збір інформації;
- розробити детальний плану бесіди, домовитися з об'єктом інтерв'ю про зустріч;
- розмова (запис бесіди на диктофон або відеокамеру);
- питання повинні бути доцільними та повними;
- журналіст повинен пам'ятати про об'єм тексту та його зміст;
- газетний текст повинен відображати і візуалізувати інтерв'ю [9, 329].

Що стосується характеру питань, то зустрічаються і інформативні, їх мета дізнатися нові факти, інтерес до особистості співрозмовника значно ослаблений. Автор інтерв'ю своїми питаннями задає напрямок аналізу і

отримує розгорнуті відкриті відповіді на поставлені питання. Тому, проблема цього інтерв'ю розкрита повно, цікаво та зрозуміло.

Інтерв'ю-полілог -такий вид інтерв'ю зустрічається набагато менше, ніж попередній, він відтворює бесіду кількох співрозмовників, обмін думок двох або більше людей на одну тему. Наприклад, стаття « Міжнародні інвестори реанімують виснажені газові родовища на Західній Україні» , ми бачимо бесіду кількох директорів компанії «Нафтогаз» з інвесторами, які між собою укладають так званий сервісний контракт. Тобто всі родовища та газ лишаються державними. Натомість міжнародна компанія отримає винагороду за збільшення видобутку. Проблема цього інтерв'ю не достатньо розкрита, ми не побачили більш цікавого матеріалу, фактів, було сказано тільки про договір, а не про суцільну значущість.

Отже, можемо сказати, що у цьому випуску газети ми нарахували вісім жанрів інтерв'ю, а саме: 3 види інтерв'ю-діалога, 2 інтерв'ю-монологів, 1 інтерв'ю-полілог, 2 інтерв'ю-звіта. Газета «День» має дуже різноманітні статті на різну тематику, ситуації з різними людьми, наприклад : інтерв'ю з героями нашого часу, які ризикують своїм життям, президентом України, мером Києва, лікарів та ін. Це дає змогу читачеві бути більш обізнаним, володіти різною інформацією та бути усвідомленим подіями та фактами в наш час.

«Україна молода» — щоденна українська інформаційно-політична газета. Виходить щодня, крім неділі й понеділка. Редакція газети розташована у Києві. Газета орієнтується на свідому українську аудиторію різного віку. Редактор — Михайло Дорошенко, близький соратник і односелець президента України Віктора Ющенка. «Україна молода» входить до складу УАВПП.

Тож, проаналізуємо деякі з видів інтерв'ю в №33 14 квітня 2020 року. Стаття « Люди, які борються за своє життя на війні, потім борються «по життю» за ті чи інші зміни» відноситься до жанру інтерв'ю-діалог. Герой

інтерв'ю – 29 річний Віталій Кузьменко, громадський діяч і воїн, який втручається в проблеми громадськості та ветеранів. Якщо порівнювати це інтерв'ю-діалог з тим, яке ми аналізували в газеті «День», то можна відзначити, що вони відрізняються за принципом проведення опитування. Діалог у газеті « Україна молода» більш спрямований на розпитування респондента про його життя, його становище зараз у суспільному житті, проведення деякого часу на війні та про освіту та трохи менше про проблему ветеранів, як було зазначено в заголовку. А журналіст газети «День» проводив опитування таким чином, що читач бачив інформацію тільки про подію, яка сталася, аніж про саму людину. Дуже вдалим було те, що журналіст поруч з інтерв'ю опублікував фотографію Віталія, це дало змогу більш зацікавити читача. Саме інтерв'ю вийшло достатньо чималим, читачеві цікаво буде дізнатися про дії на фронті, про проблеми з якими зіштовхуються в наш час люди похилого віку та про те яким чином можна зробити життя ветеранів кращим.

Стаття « Будь ласка, вибирайте пасху» відноситься до виду інтерв'ю-монолог. На запропоноване питання журналіста, головна героїня цього інтерв'ю Лілія Цвіт, неймовірний пекар тортів, караваїв, пасок та багато іншого, поділилася з читачами рецептом смачної паски та розповіла деякі традиції. Журналіст поставив тільки одне питання, а текст вийшов дуже великий, це одна з ознак інтерв'ю-молога. Лілія розгорнуто викладає свою позицію, міркує вголос, начебто веде розмову з багатьма людьми та намагається їм розтлумачити кожне слово, журналіст не втручається в цей потік прямої мови, дає можливість інтерв'юйованому висловитися. Інтерв'ю має вигляд доцільного, повного тексту.

Стаття «За графіком», де інтерв'ю дає усім відомий мер Києва Віталій Кличко, запевнив, що роботи із будівництва метро на Виноград у Києві тривають за графіком. Мер дав розгорнутий коментар з цього приводу

та зазначив, що планує перевіряти роботи працівників кожної неділі. Відповідно до структури тексту це інтерв'ю-роздум, компетентна відома особа дає відповідь на питання журналіста щодо події. Мета цього інтерв'ю – це показати, донести киянам про те, як довго будуть йти роботи, на якому етапі триває будівництво, адже це неодноразову стосується життя міста. Тобто, це інтерв'ю має безпосередньо цікавий, інформаційний матеріал, який пов'язаний з покращенням міста.

У цьому випуску газети ми нарахували шість жанрів інтерв'ю, а саме: 2 види інтерв'ю-діалога, 2 інтерв'ю-монологів, 1 інтерв'ю-роздум, 1 інтерв'ю-звіт. Газета «Україна молода» порівнюючи з газетою «День» не має такої яскравості на перший погляд, але вона не менш цікава та приваблива своїми текстами та підходами журналіста для написання інтерв'ю.

У цьому розділі ми розглянули дві різні газети, а особливо порівняли та проаналізували жанр інтерв'ю, розібрали види інтерв'ю на прикладах текстів у газеті та з'ясували чим керується журналіст при написанні та створенні інтерв'ю. Існують багато різних особливостей подання цих жанрів та у кожного з журналістів своя специфіка подання. Кожен вид інтерв'ю унікальний, в цьому ми переконалися зробивши аналіз усіх видів у газеті. Можна зробити висновок, що в наш час інтерв'ю стає все більш насиченим та розвиненим. Журналісту необхідно розуміти, що підготовка до бесіди – обов'язкова вимога. За допомогою всіх правил написання інтерв'ю, журналіст зможе створити цікаве, повністю підготовлене до друку матеріал, як це ми бачили у розібраних нами газетах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Вайшенберг З. Новинна журналістика: Навчальний посібник / За загал. ред. В.Ф. Іванова. - К.: Академія Української Преси, 2011. – 167 с.
2. Вакуров В. Н., Кохтев Н. Н., Солганик Г. Я. Стилистика газетних жанров. – М.: Высш. шк., 1978. –112с.
3. Ворошилов В.В. Журналистика. – Учебник. – СПб.: Изд-во Михайлова В.А., 1999. – 304 с.
4. Василенко М. К. Развитие информационных жанров в современных СМИ // Современная журналистика: Учебник для студентов институтов и факультетов журналистики. – К.: Центр св. прессы, 1999. – 89 с.
5. Горохов В. М. Закономерности журналистского творчества. – М., 1975. – 107 с.
6. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості: Підр./ Здоровега В. – 2-е вид., перероб. і доп. –Л.: ПАІС, 2004. – 268 с.
7. Ла Рош В. Вступ до практичної журналістики: Навч. посіб./ За заг. ред. В. Ф. Іванова / Ла Рош В. – К.: академія Укр.. Преси, 2005. – 409 с.
8. Мельник Г.С. Общение в журналистике: секреты мастерства. СПб., 2006. – 93с.
9. Михайлин І.Л. Основи журналістики. Підручник. 5-те вид. перероб. та доп. - К.: Центр учбової літератури, 2011 – с. 329.

ЗДІЛ ІІІ. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

Ексклюзивне інтерв'ю із зіркою «Студії Квартал-95»

Вона прекрасна частина команди «Кварталу 95», жінка-гумор, єдина дівчинка в команді чоловіків – Олена Кравець. Попри те, що за плечима Олени економічна освіта, акторський талант — її все. Вона майстерно перевтілюється і в Юлію Тимошенко, і в домогосподарку, і навіть в чоловіка. Зірка “Студії Квартал-95”, кохана дружина та турботлива мама, Олена Кравець в інтерв'ю розповіла про всі моменти свого життя, гумор та жіночність.

- Бути єдиною жінкою в чоловічому колективі — це плюс чи мінус?

- (сміється) Я — не єдина жінка в колективі. Одна лише на сцені. А в команді, у тому числі і в гастрольній групі, достатньо дівчат. Тому не почуваюся самотньою. У тому, що навколо багато чоловіків, є своя чарівність. Мені багато прощається. Я можу дозволити собі більше, ніж пацани. З одного боку, вони будуть до мене надзвичайно лояльні, але з іншого — інколи надзвичайно вимогливі. Це мене дисциплінує. Я багато років знайома з усіма з нашого колективу. Більш як половину життя ми провели в колі одних і тих же людей. З пацанами легше. Після творчої суперечки вони швидко відходять. Якщо у мене ще шлейфом тягнеться образа і я надула губи, то гумором хлопці приводять мене до тями. Ми просто всі цікаві одне одному. Відчуваю з ними більше взаєморозуміння. З дівчатами у мене інший формат стосунків.

- Чи відрізняється чоловічий гумор від жіночого?

- Так, мабуть, відрізняється. Для мене почуття гумору — не стільки вміння самій пожартувати, скільки здатність посміятися з чужого жарту. Обоюдно,

коли всі в куражі, у спільному стані веселощів, коли хто б вже що не сказав, всі сміятимуться з кожного слова до істерики. Таке у нас в колективі часто трапляється. Я не люблю жартувати з людей чи їхніх якостей, які вони мають від народження, особливо, коли це пов'язано зі здоров'ям. Насправді, мені багато чого не подобається, але робота є роботою. Мені подобається жарт, після якого можна подумати. Щоб людина, яка сидить в залі або перед екраном, могла водночас і посміятися і винести для себе яесь розуміння. Жіночий гумор він проходить жорсткіший фільтр, бо гумор, який озвучує жінка, повинен бути гідним її. Жіночих ролей у нашому колективі, значно менше, адже писати гумор для жінки- це важко.

- У вашому акторському арсеналі багато перевтілень, чи даються вони легко?

- Я не боюся виглядати кумедною на сцені. Я люблю перевдягатися, перевтілюватися, одягати різні перуки, бороди, коси. Одним словом – я кайфую. А ще, це цікаво, адже я ж у справжньому житті не можу бути такою, як на сцені. Коли я вперше зіграла роль Юлії Тимошенко, скажу відверто, побоювалася але потім цей страх переборола і зараз мені подобаються сценки, де я можу одягти цей образ.

- У вас за плечима багато гастролей, багато виступів, та чи є якийсь один, який запам'ятався вам на все життя?

- Так... це були два грандіозні концерти, один в Маріуполі, інший в Краматорську, я правда ніколи не забуду ці дні, ці міста, цю сцену, яка була зібрана поспіху, ці очі, ці слова. Я не хотіла їхати, скажу відверто, я дуже боялася, мені було страшно за своє життя. Але всі з кварталу мене намагалися підтримати, говорили, що треба і це важливо.

- І все ж таки зібралися з думками та поїхали?

- Так, але коли я туди приїхала, коли побачила цих чоловіків, я зрозуміла, що серед них боятися нам нічого. І знаєте, я зрозуміла що ця поїздка потрібна була нам усім.

- Які у Вас були почуття, коли були на сцені?

- Перш за все, я розуміла куди їхала і коли вийшла на сцену, побачила всіх тих хлопців, чоловіків, які сиділи прямо перед сценою на траві, бо там не було ні стільців, ні лавок, у мене просто побігли мурашки по тілу, це таке було почуття, яке словами не описати. І в кінці... пісня, яку ми завжди співаємо про нашу Батьківщину, всі ці чоловіки встали та почали співати разом з нами і я розумію, що в мене течуть сльози, а я мала доспівувати до кінця з усіма, але якось я все ж таки це зробила, хоча було настільки важко.

- У вашому житті з'явилася ще одна мрія – це «Жіночий квартал», ви робите багато виступів і про вас знають чимало людей, чи ви відчуваєте різницю між двома кварталами?

- Звісно я відчуваю різницю, навіть дуже велику. По-перше, я там головна, це неймовірна відповідальність, це новий колектив та планка, яку треба тримати не дивлячись ні на що, але я там не втомлююсь, з дівчатами все по-іншому. Якщо брати конкретно жарти, то вони також відрізняються. У жіночому кварталі, жарти трішки серйозніші та самі по собі складніші, але ми любимо над цим працювати.

- Олено, в світі гумору ви вже давно. Чим саме для вас став «жіночий квартал»?

- Я давно чекала появи жіночого шоу, я багато працювала, багато чим жертвували заради цього і ось, що вийшло. Для мене, квартал став чимось новим, я розумію, що я повинна працювати ні рівні молодих дівчат, повинна кожного дня розвивати себе та надавати свої знання своїм колегам.

- Всім цікаво, як створюються «квартальні» номери?

- Цей процес дуже довгий та важкий, я не знаю навіть з чого і почати, але якщо стисло, то саме наша робота починається з етапу читання, корекції сценаріїв, коли дають всім свої ролі. А потім, протягом декількох днів ми просто начитуємо, опрацьовуємо кожен номер. А на п'ятий-шостий день починаємо репетирувати, вивчати текст. Іноді впадаємо в ступор всією

командою і не розуміємо - можна це говорити або не можна? Смішно це або нерозумно? Так що кожен концерт для нас це свого роду іспит, перевірка на міцність.

- Уявляєте своє життя поза «Кварталу»? Ніколи не хотілося піти своїм шляхом?

- Якщо чесно, я пробувала. Але робота фінансистом-економістом швидко дала зрозуміти, що це не моє. І тоді Володимир Зеленський, зараз вже ми його знаємо як президента України - один з тих, хто доклав руку до того, щоб я в кінці кінців визначилася зі своїм покликанням. Він дав мені впевненість в тому, що я зможу себе забезпечувати. Напевно, з тих пір я більше і не замислювалася про те, щоб змінити свою роботу.

- Як тримайте себе в формі, маючи такий активний графік?

- Це якийсь жах! (Сміється). Я в цьому плані дуже непостійна. Але зараз я ходжу на тренування, відвідую сеанси масажу і маю певну програму харчування. У мене дуже суровий тренер, тому їм я маленькими порціями, але харчуюся тим, що люблю. Наприклад, снідаю булочкою з маслом або низькокалорійними солодощами. А ще в мене є така не дуже гарна звичка, особливо на роботі, я постійно заїдаю стрес, тому з цим намагаюся боротися.

- Багато хто вважає, що жінці треба обирати між кар'єрою і сім'єю. У вас, з одного боку – кар'єра на кварталі, а з іншого – чоловік та діти. Чи справляєтеся ви з цими обов'язками?

- Звісно, в першу чергу я – мама та дружина, а вже потім – актриса. Я намагаюся якомога більше проводити часу зі своєю родиною, але не завжди так відбувається і мої рідні це розуміють та пишаються мною. Завжди треба робити вибір і для кожної людини він різний. Так вже сталося, що я багато часу проводжу на роботі, але ніколи не забуваю про свою родину. Моя старша донька, Маша, говорить, що їй цікаво спостерігати за моєю кар'єрою. І як говорить моя няня «Маші потрібна активна мама, тоді їй буде з кого брати приклад».

- Коли вся ваша сім'я збирається разом, чим ви любите займатися найбільше?

- Наша родина найбільш полюбляє пікніки, коли тато та мама готують разом, а діти просто гуляють. Але не завжди можна вибратися до річки або в ліс, тому ми як і звичайні родини просто гуляємо по місту, парку, їмо морозиво чи сидимо в кафе. Але, наприклад, мені, більше всього подобається бути вдома, бо дім це затишок для мене, це улюблена атмосфера, я ходжу в чому тільки душа забажає, не фарбуюсь. А ще я дуже люблю готувати і моїй родині це дуже подобається.

- А чи є у вас свій фірмовий кулінарний рецепт?

- Ні, хоча деякі вважають, що це тірамісу. Але я не готую його вже давно: по-перше, це дуже калорійно, мені багато такого не можна, по-друге, вже приїлося. Але, все ж таки я можу побалувати свою родину таким десертом. Готувати я люблю але це виходить не так часто як хотілося.

- Олено, я знаю, що ви в інтерв'ю завжди говорите, що нічого не досягли в житті. Але ж ви мама, дружина, відома акторка.

- Так, це правда, я завжди так говорила і це частково правда, бо все, що я маю заслуга кварталу, а без нього я хто? Я просто мама та дружина з економічною освітою. Багато хто скаже, що я можливо не в собі, якщо так говорю, але це сидить в мені і інколи виходить на зовні і це так званий самокомплекс. Звісно я щаслива та вдячна за все, що маю.

- Щоб ви могли побажати ще не досвідченим, молодим людям, які збираються стати акторами, коміками, писати жарти та реалізовувати себе у світі гумору?

- Я б хотіла побажати прагнення, терпіння, завжди слухати тільки найближчих. Звичайно ж у вас має бути натхнення та бажання працювати. Завжди пам'ятайте, що з першого разу нічого і ні в кого не виходить, потрібно чекати і йти до своєї мети. Бути коміком – це важка робота, тому відчувайте себе та прислуховуйтеся до себе.

ВИСНОВКИ

Сучасна журналістика не може існувати без інформаційних жанрів, до яких традиційно відноситься і інтерв'ю, бо в наш час людина одержує величезну кількість найрізноманітнішої інформації. Жанр інтерв'ю має необмежені можливості. Він багатофункціональний. Саме з його допомогою журналіст може ознайомитися з авторитетною або відомою людиною та швидко і точно розповісти про ту чи іншу подію.

У першому розділі ми вивчили поняття, види, специфіку термінологію та класифікацію інтерв'ю. Також, ми освоїли підготовку до інтерв'ю та дізналися, що про це думають відомі автори. У інтерв'ю як методу одержання первинної інформації є основні особливості, які ми розібрали, проаналізували та виділили особливі критерії для успішного інтерв'ю.

У другому розділі нашої роботи ми проаналізували інтерв'ю на основі газет «День» та «Україна молода». Розібрали види інтерв'ю на прикладах текстів у газеті та з'ясували чим керується журналіст при написанні та створенні інтерв'ю. Існують багато різних особливостей подання цих жанрів та у кожного з журналістів своя специфіка подання. Кожен вид інтерв'ю унікальний, в цьому ми переконалися зробивши аналіз усіх видів у газеті.

У процесі виконання роботи мною був підготовлений власний інформаційний продукт – інтерв'ю-діалог. Всім відомо, що робота журналістів пов'язана з відомими людьми, це дуже цікаво, пізнавально і тому я вирішила теж поспілкуватися з однією такою людиною. Інтерв'ю я взяла у відомої особистості - Олени Кравець.

Підготовка до інтерв'ю - обов'язковий елемент інтерв'ювання незалежно від типу бесіди, її змісту і тривалості. До цього інтерв'ю я підготувалася заздалегідь, по-перше ознайомилася з життям Олени Кравець, її роботою, кар'єрою, сім'єю. По-друге, підготувала цікаві питання та можливі теми для обговорення. Інтерв'ю проводилося «сам на сам» - це дало змогу Олені відучити себе спокійно, без зайвих очей та вух. Наш діалог не виглядав як допит, усі питання ставилася плавно і тому інтерв'ю вийшло цікавим. При нашому спілкуванні атмосфера була дуже приємною, розкутою ми навіть багато сміялися. Акторка вела себе відкрито та із задоволенням відповідала мені на всі мої запитання.

По закінченню нашої бесіди я і Олена Кравець залишилися в прекрасному настрої. Особисто я отримала величезний досвід, який я сподіваюся, в майбутньому мені дуже стане в нагоді.